

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus
voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. III. Eadem decreta, juxta doctrinam D. Augustini, & S. Thomæ, in Deo
esse admittenda, ostenditur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77132)

Deo volitiones, seu decreta absoluta ex parte subiecti, & conditionata ex parte objecti, admittenda sunt. Major & Consequencia patent. Minor vero fua detur, tum quia dictum illud Filii de futura exhibitione Angelorum probatur à Patre: Ergo reverà illam volebat, quid enim est Deum aliquid velle, quàm illud reipsà sibi placere? Tum etiam, quia si possibile tantum fuisset illud decretum de mittendis Angelis, voluntas Dei circa tale objectum, fuisset merè indifferens & suspensa: Quomodo ergo certa & firma fuit exhibitio, & à Christo asserta ut indubitata? Cur enim vis effectum magis certò esse determinatum, quàm ipsammet causam? Ergo vel utrinque est suspensio & indifferentia, vel resolvenda est voluntas divina per actuale decretum.

Denique 4. Regum 13. dixit Eliseus ad Joam Regem Israël: Si percussisses (supple jaculo) terram quinquies, aut sexies, sive septies, percussisses Syriam usque ad consumptionem: nunc autem tribus vicibus percussas eam. Sed hujus futuri conditionati veritas non potest fundari in aliqua connexionione, seu ordine quem antecedens habeat ad consequens, cum sit de conditione omnino disparata: Ergo solum potest fundari in decreto libero divini voluntatis, illa extrema connexione & statuentis devallare Syriam, ex hypothesi quòd Rex Israël toties jaculo terram percuteret.

Nec valet quod ait P. Annatus, eo loco non tam significari, quid homo ex hypothesi liberè faceret, quòd potissimum queritur, quàm quid faceret ipse Deus; cum sensus sit, si percussisses quinquies terram, dedisset tibi Deus vires ad percutiendam Syriam usque ad consumptionem. Non valet inquam: neque enim ibi queritur solum, quid Deus, sed etiam quid homo facturus sit, nempe, si percussisset septies, aut quinquies terram, sit hostes ad internectionem deleturus. Unde Deus habet decreta conditionata, non solum de his quæ tantum à sua voluntate dependent, sed etiam de his quæ pendunt à voluntate & libertate hominis.

§. III.

Eadem decreta, iuxta doctrinam D. Augustini & S. Thomæ, in Deo esse admittenda ostenditur.

Non solum ex Scriptura, sed etiam ex doctrina SS. Patrum, præsertim Augustini & Thomæ probari potest, in Deo admittenda esse decreta absoluta ex parte subiecti, & conditionata ex parte objecti. In primis enim Augustinus locis disputatione sequenti referendis, expresse docet Deum talia futura in sua prædestinatione seu decreto certò cognoscere: Sed non in decreto absoluto ex parte objecti, ut patet: Ergo solum in decreto ex parte objecti conditionato. De quo fuisè disputatione sequenti.

Secundò, D. Thomas in 1. dist. 46. quæst. 1. art. 1. ad 2. hæc scribit: *Voluntas antecedens potest dici conditionata, nec tamen est imperfectio ex parte voluntatis divine, sed ex parte voliti, quod non accipitur cum omnibus circumstantiis, quæ exiguntur ad rectum ordinem in salutem.* Sed voluntas antecedens est voluntas beneplaciti, ut docet idem S. Doctor quæst. 23. de verit. art. 3. in corp. his verbis: *Invenitur enim in Deo proprie ratio voluntatis, & sic voluntas de Deo proprie dicitur; & hæc est voluntas beneplaciti, quæ per antecedentem & conse-*

quentem distinguitur. Ergo ex D. Thoma datur in Deo voluntas beneplaciti conditionata, ac proinde decretum subjectivè absolutum, & objectivè conditionatum.

Tertiò, Idem S. Doctor 1. p. quæst. 19. art. 7. ad 2. sic ait: *Multa sunt in virtute & scientia & voluntate divina, quæ non continentur sub ordine causarum inferiorum, sicut resuscitatio Lazari. Unde aliquis respiciens ad causas inferiores dicere poterat, Lazarus non resurget: respiciens verò ad causam supremam divinam, poterat dicere, Lazarus resurget. Et utrumque horum Deus vult, scilicet quòd aliquid quandoque sit futurum secundum causam inferiorem, quòd tamen futurum non sit secundum causam superiorem, vel e converso. Ex quo loco sic arguimur. Secundum D. Thomam, Deus vult aliquid quòd quandoq; est futurum secundum causam inferiorem, non tamen secundum ordinem causæ superioris: Atqui illud quòd est futurum secundum ordinem causarum inferiorum, non verò secundum ordinem causæ superioris, est futurum conditionatè, quia scilicet esset, nisi Deus aliter ordinasset, propter rationes occultas suæ providentiæ: Ergo ex D. Thoma dantur in Deo decreta conditionata ex parte objecti.*

§. IV.

Eadem veritas ratione suaderur.

Plures etiam in ejusdem veritatis confirmationem rationes adduci possunt. Prima sic potest proponi: Quæ non sunt ex se & ex sua natura connexa, non possunt infallibiliter connecti, nisi ab aliqua causa extrinseca & infallibili: Sed conversio Tyriorum v.g. non erat ex se & ex natura rei connexa cum prædicatione Christi, vel cum illis signis & virtutibus quæ Christus fecit apud Judæos, ut evidens est: Ergo non poterat infallibiliter connecti cum tali conditione, nisi ab aliqua causa extrinseca, illa extrema infallibiliter conjungente: Hæc autè non potest alia esse, vel concipi, quàm voluntas divina, quæ posita tali conditione, decreverat dare Tyriis gratiam efficacem, per quam infallibiliter simul & liberè ad fidem convertentur; voluntas enim creata cum de se sit causa fallibilis & contingens, non potest ex se esse causa certa & infallibilis talis connexionis, sed solum pro ut subest efficaci Dei decreto & auxilio, eam ad agenda applicante & determinante: Ergo &c.

Confirmatur: Quando conditionalis non est vera in violatione, non potest esse vera absolute, nisi in vi alicujus causæ extrinseca, quæ infallibiliter ponat consequens, posito antecedente, ut docent Dialectici in summis: Sed in istis propositionibus conditionalibus de futuro contingenti, quas Deus in Scriptura revelavit: Si percussisset terram quinquies, aut sexies, sive septies, percussisset Syriam usque ad consumptionem. 4. Reg. 13. Si custodierint filii tui legem meam, sedent super Thronum tuum usque in sempiternum. 3. Reg. 9. Si in Tyro & Sidone facta fuissent virtutes quæ facta sunt in te, in cilicio & cinere penitentiam egissent. Matth. 11. Antecedens non continet causam certam & infallibilem Consequentis; cum conditionata illa sint disparata, & effectus contingens nullam habeat connexionem ex natura rei cum conditione: ut patet in illa percuti me terræ, quæ nullum ex natura rei nexum habebat cum devallatione Syriæ, & victoria Regis Israël.